

**Nejrychlejší vesnický festival v Berlíně kolem Richardplatzu
s pestrým programem účasti pro všechny věkové kategorie**

České vydání

**Das rasanteste Dorffest Berlins rund um den Richardplatz
mit buntem Mitmachprogramm für jedes Alter**

Ahoj POPRÁCI,

es freut mich sehr, Sie erneut als Schirmherr begrüßen zu dürfen. Am zweiten Samstag im September ist es wieder so weit! Ein besonderes, deutsch-böhmisches, Fest findet in Rixdorf statt, im Herzen Neuköllns, wo die tschechischen Glaubensflüchtlinge im Böhmisches Dorf vor Jahrhunderten ihr neues Zuhause fanden.

Am Richardplatz werden in einem lustigen und spannenden Wettbewerb die Strohballen gerollt, und damit die Tradition des friedlichen Zusammenlebens der Tschechen und der Deutschen gefeiert, dieser originelle Wettkampf garantiert Spaß für Groß und Klein. Das Fest wird begleitet von kraftvoller Musik tschechischer und deutscher Bands und an Ständen werden leckere Spezialitäten angeboten. Das alles wäre ohne Begeisterung der Veranstalter und Unterstützer nicht möglich, denen mein besonderer Dank gilt. Den zahlreichen Wettkämpfern und Zuschauern wünsche ich viel Spaß an diesem einzigartigen Nachmittag.

Ihr Tomáš Jan Podivínský
Botschafter der Tschechischen Republik

Fahrschule

Am Karl-Marx-Platz 17

Inh. E. Segmüller

12043 Berlin
Tel. / Fax 030 / 687 22 77

Ahoi Rixdorf

Sehr geehrte Besucherinnen und Besucher,
liebe Neuköllnerinnen und Neuköllner,

ganz nach alter böhmischer Manier, findet auch in diesem Jahr wieder das Strohballenrollen – kurz: Popráci – an der alten Schmiede am Richardplatz statt. Das seit 2008 veranstaltete Kiezfest bietet mutigen, sportlichen und lustigen Interessierten einen spannenden Wettbewerb.

Als Vorbild für ein kulturell-vielfältiges Miteinander ist das Fest ein Signal, das zeigt wie wichtig und sogar unterhaltsam es sein kann, Tradition mit dem heutigen Zeitgeist zu verbinden.

Da ich auch schon selber einmal bei diesem Wettbewerb mitgemacht habe, kann ich Ihnen versichern, dass es eine Höllenarbeit ist, diesen Strohballen um die Schmiede zu rollen. Wichtig ist dabei aber zu wissen: nicht unbedingt der Schnellste gewinnt. Denn auch das Team, welches die ausgefallensten Kostüme trägt, eine gute Performance bietet oder mit historischem Wissen punktet, kann gewinnen.

Ich wünsche allen Teilnehmerinnen und Teilnehmern viel Spaß beim gemeinsamen Strohballenrollen und natürlich viel Erfolg beim Wettbewerb. Allen traditionsinteressierten Besucherinnen und Besuchern wünsche ich harmonische und unterhaltsame Darbietungen, sowie genug Puste zum Anfeuern.

Lassen wir uns gemeinsam von der Tradition und dem Miteinander begeistern!

Ihr
Martin Hikel

Bezirksbürgermeister
von Berlin-Neukölln

Café *Linus* Kneipe

... der Kieztreff in Rixdorf | täglich ab 18 Uhr | in der Hertzbergstr. 32
am Richardplatz | Telefon: 030-622 005 74

Popráci – das Rixdorfer Strohballenrollen

immer am zweiten Samstag im September...

Popráci ist ein Dorffest in der Großstadt mit sportlichem Wettkampf zur Zusammenführung der verschiedenen Kulturen, Altersgruppen und Lebensweisen. Die Künstlerkolonie Rixdorf und die Botschaft der Tschechischen Republik laden zu einem Fest für die deutsch-tschechische Freundschaft, die in Rixdorf einen geschichtlichen Hintergrund hat.

Es ist ein traditionelles Fest nach modernen Maßstäben. Dreißig Mannschaften werden sich darin messen, mannshohe Strohballen rund um die alte Schmiede am Richardplatz in Berlin Rixdorf zu rollen.

Parallel zum Wettstreit sorgt ein abwechslungsreiches Bühnenprogramm mit internationalen Künstlern für Unterhaltung. Für die Kleinsten wird eine Nebenstraße komplett in eine Strohlanschaft verwandelt und es gibt Mini – Strohballen zum Toben und Bauen.

Die Vereine traumpfad e.V. und KoMed e.V. wollen mit „POPRÁCI“ als gemeinsamer Veranstaltung sportlicher Art und durch den kulturellen Austausch deutscher und tschechischer Künstler die freundschaftlichen Beziehungen der Partnerstädte Berlin-Neukölln, Ústí nad Orlicí und Prag 5 pflegen und weiter ausbauen. Anknüpfend an die Geschichte der Böhmisches Einwanderer nach Deutsch-Rixdorf vor über 275 Jahren trägt das Fest maßgeblich zur Fortschreibung der deutsch-tschechischen Freundschaft bei.

Norbert Kleemann

Dank an

Wir bedanken uns bei unseren Sponsoren für ihre Unterstützung und für die Preise, dem Unternehmensnetzwerk Neukölln-Südring e.V., dem Milchwirtschaftler Mendler, den Mineralquellen Bad Liebenwerda, Pilsner Urquell, der Wilhelm Reuss & Co. KG, der incast GmbH, der Hausverwaltung Thiess, der Blutwurstmanufaktur GmbH, dem Estrel Hotel, Stars in Concert, der CBS-Rixdorf GmbH, der Märkisches Landbrot GmbH, der Reederei Riedel GmbH, der Schmiede auf dem Richardplatz „Eisen & Gold“, die marktplaner, Miss Peacock, der Buchhandlung „Die gute Seite“, der Weinhandlung „Das schwarze Glas“ und REWE Michael Lind oHG.

Besonderen Dank an all unsere ehrenamtlichen Helferinnen und Helfer, ohne deren großartigen Einsatz POPRÁCI gar nicht möglich wäre.

Popráci – balíčky slámy Rixdorf

vždy v druhé sobotě v září ...

Popráci je vesnice festival ve městě s sportovní soutěží na integraci různých kultur, věkových skupin a životní styl. kolonie umělců Rixdorf a Velvyslanectví České republiky si Vás pozvat na hostinu pro české-německého přátelství, která má historický základ v Rixdorf.

Je to tradiční festival podle moderních norem.

Třicet týmů budou soutěžit je vytlačit hlavy vysoká balíků slámy kolem staré kovárny Richard Platz v Berlíně Rixdorf.

Souběžně s konkurencí nabízí různorodý scénický program s mezinárodními umělci zábavu. Pro nejmenší vedlejší silnice bude kompletně proměněn v slámy krajiny a tam jsou mini - balíky slámy na dovádění a stavební.

Kluby sen cesta e.V. a Komed e.V. chtějí zachovat s „POPRÁCI“ jako společné organizaci sportovního stylu a kulturních výměnných německých a českých umělců, přátelské vztahy partnerských měst Berlin-Neukölln, Ústí nad Orlicí a Praze 5 a expandovat. V návaznosti na historii českých přistěhovalců do německo-Rixdorf více než 275 let se festival významně přispívá k pokračování v české-německého přátelství.

Norbert Kleemann

IMPRESSUM

V.i.S.d.P.

Norbert Kleemann, traumpfad e.V.

Okerstraße 36, 12049 Berlin

www.popraci.de

info@popraci.de

Grafik: Rico Charwat (Emblem dtsh.-tschech.)

Gestaltung: Armin Gründler

Redaktion : Norbert Kleemann

Übersetzungen: Veronika Patočková

Fotos: U. Eickers (Titelfoto), A. Gründler und HD Seibt

Gefördert wird „Popráci - das Rixdorfer Strohballenrollen“ durch den Deutsch-Tschechischen-Zukunftsfonds, der Berliner Volksbank, dem Verein Freunde Neuköllns, der Bürgerstiftung Neukölln, den Kulturnetzwerk Neukölln e.V., die Abteilung Soziales des BA Neukölln und dem QM Ganghoferstraße. Unterstützt wird es vom Bezirksamt Neukölln, dem Bezirksstadtrat für Soziales, dem Unternehmensnetzwerk Neukölln-Südring e.V., der Hausverwaltung Thiess und vielen Unternehmen und Initiativen des Bezirks.

Milí přátelé,

migrace do Evropy a uprchlíci jsou slova a spojení slov, která plně zaplavují a plní všechna média – jsou ve všech televizních programech, píše se o nich v novinách a řeší je všechny politické strany. Kdyby jenom strany, ohánějí se jimi i všichni politici nejen v naší zemi, ale v celé Evropě.

A to je podle mého špatně. Exulanti, migranti, emigranti – ti všichni již v historii přesídlovali a přinášeli do jiných míst, kam přišli, svoji kulturu, svoje zvyky, ale i zlozvyky, a zároveň obohacovali jiná společenství. Přinášeli svoje řemesla, svoje náboženství. V celé historii se různé skupiny lidí musely naučit společně žít, společně vytvářet svůj nový domov. Vzpomínám, že u babičky byl nade dveřmi obrázek s nápisem „Host do domu, Bůh do domu“. V dnešní přepolitizované době ale toto neplatí. Politici evropských zemí svolávají konference, jednání a vydávají prohlášení, které nic neřeší ani nevyřeší.

Obdivuji neziskové organizace, které svým aktivním přístupem pomáhají. Většina lidí potřebuje pomoci v orientování při jednání s úřady, při shánění bydlení či práce. Kéž by si všichni naši spoluobčané, kteří zažili emigraci, vzpomněli na své začátky v cizině. Ani čermenští exulanti by se bez pomoci neobešli. Kolo historie se stále točí. Možná proto nemám ráda slova „uprchlická krize“. Do Evropy bude rychleji či pomaleji přicházet nová vlna lidí, kteří s sebou budou přinášet novou kulturu a jiné zvyky. Doufejme společně, že to povede k obohacení nás všech.

Při psaní těchto pár řádků myslím na celý Rixdorf a jeho původní osadníky. S vděčností vzpomínali na ty, kteří jim umožnili začít na novém místě. A my po více než 279 letech stále obdivujeme jejich statečnost a vůli začít jinde znovu.

Zároveň děkuji za stále se rozvíjející přátelství a spolupráci, která je obohacující pro nás všechny. Díky za všechnu práci, která byla věnována pátrání po historii osídlení a původních obyvatel Rixdorfu. Díky tomu se mohla uskutečnit všechna naše spolupráce a mohly být založeny další spolky „Popráci“, „Přátelé Neuköllnu“ a v letošním roce i u nás v Horní Čermné „Přátelé Rixdorfu“. Takže naši prapředci, kteří opustili svoje domovy, mohou být spokojeni. Nové generace kruh uzavírají. Přátelství a osobní vztahy jsou tím nejlepším odkazem této migrace.

Alena Vojtková

Bývalá starostka Horní Čermné, za kterou podepsala smlouvu o partnerství s Berlínem-Neuköllnem

Liebe Freundinnen und Freunde,

Migration nach Europa und Flüchtlinge – das sind Wörter und Phrasen, die die Medien füllen bis sie völlig überschwemmen: Man hört sie in jedem Fernsehprogramm, man liest sie in jeder Zeitung, alle politischen Parteien sprechen über sie. Und nicht nur Parteien, sondern auch konkrete Politikerinnen und Politiker in unserem Land sowie in ganz Europa setzten diese Begriffe immer wieder ein.

Das ist meiner Meinung nach falsch. Auch in der Vergangenheit gehörte es einfach dazu, dass Exulanten, Migranten und Emigranten umsiedelten, dass sie an die Orte, an denen sie ankamen, ihre Kultur, ihre Sitten, aber auch Eigenarten brachten und andere Gemeinschaften bereicherten. Sie brachten ihr Handwerk und ihre Religion mit. In der gesamten Geschichte der Menschheit mussten die Menschen lernen, mit anderen zusammen zu leben und gemeinsam ein neues Zuhause zu gestalten. Ich erinnere mich, dass bei meiner Großmutter ein Bild mit der Aufschrift „Gast im Haus, Gott im Haus“ über der Tür hing. Doch dies gilt in der heutigen überpolitisierten Zeit nicht mehr. Die europäischen Politikerinnen und Politiker berufen verschiedene Konferenzen und Sitzungen ein und geben Erklärungen heraus, die keine wirklichen Lösungen suchen und finden.

Dafür bewundere ich gemeinnützige Organisationen, die mit ihrer aktiven Herangehensweise Menschen helfen. Die Meisten benötigen Hilfe beim Kontakt mit Behörden, bei der Wohnungs- oder Arbeitssuche. Wenn sich nur alle unsere Mitbürger, die die Emigration erlebten, an ihre Anfänge im Ausland erinnern würden. Auch die Exulanten aus Horní Čermná wären ohne Hilfe nicht zurechtgekommen. Das Rad der Geschichte dreht sich immer weiter. Vielleicht deswegen mag ich das Wort „Flüchtlingskrise“ nicht. Es wird schneller oder langsamer eine neue Welle von Menschen nach Europa kommen, die neue Kulturen und Sitten mitbringen. Hoffen wir doch gemeinsam, dass dies zur Bereicherung von uns allen führen wird.

Beim Schreiben dieser Zeilen denke ich an ganz Rixdorf und dessen ursprüngliche Ansiedler. Mit Dankbarkeit erinnerten sie an diejenigen, die ihnen einen Neuanfang ermöglicht haben. Mehr als 279 Jahre später bewundern wir immer noch ihren Mut und Willen, an einem anderen Ort neu zu beginnen.

Zugleich danke ich für die Freundschaft und Zusammenarbeit, die sich immer weiter entfaltet und für uns alle bereichernd ist. Ich danke für all die Arbeit, die dem Erforschen der Ansiedlungsgeschichte und den ursprünglichen Bewohnern von Rixdorf gewidmet wurde. Dank dessen wurde unsere Zusammenarbeit möglich, es wurden Initiativen gegründet, wie „Popráci“, „Freunde Neuköllns“ und in diesem Jahr die „Freunde Rixdorfs“ auch bei uns in Horní Čermná. Somit können unsere Vorfahren, die ihre Heimat verlassen haben, zufrieden sein. Die neuen Generationen schließen den Kreis. Freundschaften und persönliche Beziehungen sind das beste Vermächtnis der Migration.

Alena Vojtková

Unterzeichnerin des Partnerschaftsvertrags für die Gemeinde Horní Čermná und ehemalige Bürgermeisterin

Fritz rollt Neukölln in den Bundestag

Ahoj Popráci,

srdečně zdravím z partnerského města z Ústí nad Orlicí. Děkuji za pozvání na tradiční slavnost, kterou pořádá Vaše sdružení umělců a příznivců. Rixdorfské koulení balíků slámy se pro mě osobně stává příjemným a pohodovým zakončením léta. Je úžasné, že díky Vám ožila dávno zapomenutá tradice, která se rychle přenesla také do našeho města, konkrétně do městské části Černovír. Po práci tedy koulíme balíky slámy i my! A každý rok je nás víc a víc, stejně jako u Vás v Neuköllnu. Za úspěchem obou akcí stojí Popráci a jejich nadšení, elán a smysl pro recesi. Umět pobavit nejen sebe, ale přenést radost mezi lidi do ulice a na náměstí – toho si cením, to obdivuji. S takovými lidmi se rád setkávám. Proto se rád do Neuköllnu a zejména na Richardplatz vracím, proto patřím mezi příznivce Rixdorfského koulení balíků slámy. Proto jsem příznivcem a obdivovatelem sdružení Popráci!

Letošnímu ročníku přeji letní počasí, vydařenou organizaci, plné a roztančené náměstí spokojených diváků, dostatečný počet balíků slámy a odhodlané soutěžící. Se všemi se těším na viděnou!

Petr Hájek
starosta města Ústí nad Orlicí

Ahoj Popráci,

herzliche Grüße aus Ústí nad Orlicí, der tschechischen Partnerstadt Neuköllns. Ich danke Euch herzlichst für die Einladung zum traditionellen Fest, das die Künstlerkolonie und ihre Unterstützerinnen und Unterstützer veranstalten. Das Rixdorfer Strohballenrollen wurde für mich persönlich nach und nach zu einem angenehmen und entspannten Punkt nach dem Sommer. Es ist wundervoll, dass dank Euch die längst vergessene Tradition wieder belebt und schnell auch in unsere Stadt, in den Ortsteil Černovír, übertragen wurde. Auch bei uns werden also „po práci“, was auf tschechisch „nach

dem Feierabend“ heißt, Strohballen gerollt! Jedes Jahr nehmen daran mehr und mehr Menschen teil, so wie bei Euch in Neukölln. Hinter dem Erfolg beider Veranstaltungen stehen Popráci und Eure Begeisterung, Euer Elan und Sinn für Humor. Nicht nur selbst Spaß zu haben, sondern die Freude auch unter die Menschen auf die Straße und den Platz zu übertragen – das schätze und bewundere ich sehr. Solche Menschen treffe ich immer wieder gerne. Deswegen komme ich gerne nach Neukölln und insbesondere zum Richardplatz, deswegen zähle ich mich zu den Fans und Bewunderern des Rixdorfer Strohballenrollens. Deswegen bin ich ein Fan und Bewunderer von Popráci!

Dem diesjährigen Fest wünsche ich schönes Wetter, gelungene Organisation, genug Strohballen und dass der Platz voll mit tanzenden, zufriedenen Zuschauern wird. Ich freue mich auf ein Wiedersehen mit allen!

Petr Hájek
Bürgermeister der Stadt Ústí nad Orlicí

Foto: Jana Milosovicova

Vážené dámy, vážení pánové,

jako dítě školou povinné jsem ze svého rodného města Litomyšl, ležícího ve východních Čechách, každoročně se svou třídou jezdila na asi pět kilometrů vzdálené místo zvané Růžový palouček. Byl to povinný školní výlet. Na tomto místě se podle legendy, zčásti historicky doložené, se svou domovinou loučili náboženští uprchlíci, příslušníci Jednoty bratrské, vždy před tím, než byli donuceni navždy odejít do zahraničí. Jedním z nich byl i Jan Ámos Komenský. Členové Jednoty na tomto místě údajně i ukryli zlatý kalich (i když se nikdy nenašel). Tenkrát jsem během těchto povinných výletů cítila, že se na Růžovém paloučku odehrávalo cosi smutného, šlo o začátek dlouhé cesty. Co bylo jejím cílem, proč se na ni lidé vydávali a jak vypadal jejich osud, tomu jsem tenkrát nerozuměla.

Teprve o mnoho let později, když jsem při jednom výletě do Berlína stála před náhrobky na hřbitově bývalého Českého Rixdorfu a objevila jsem na nich názvy míst, které znám z bezprostředního okolí mého rodného města Litomyšle, vzniklo v mé mysli pojítko, přemostující dlouhou pouť mezi Růžovým paloučkem a místy, kde se tito poutníci nakonec usadili. Začala jsem více číst o vystěhovalectví evangelických exulantů do světa, a také do Berlína, a můj pocit smutku z dětství nad tím, že moji sousedé museli ujít tak dlouhou cestu, obohatil nový zá-

žitek. Dozvěděla jsem se, že členové Jednoty bratrské, kteří v roce 1737 nebo i později přišli do Berlína, našli cíl své dlouhé cesty. Cíl, který znamenal vlastní dům, obživu, pospolitý život a svobodu vyznání i myšlení. Náboženští uprchlíci byli tenkrát mimo jiné osvobozeni od branné povinnosti, měli právo na vlastní soudnictví a vlastního starostu. Díky své pili si postupně získali uznání svých německých sousedů.

To znamená - píle mých a jejich předků byla povzbuzována, stimulována, posilována. Pruský král Fridrich Vilém I. vědomě zvolil správnou taktiku. Přesně tento moudrý přístup se odráží i v angažmá těch, kteří organizují kulturní program „Svoboda vyznání - 275 let České vesnice“ a kteří díky zajímavé nabídce různých aktivit sbližují jedince nejrozumnějšího původu, rozdílné víry, rozdílných životních stylů a nechávají je zažít skutečnost, že se společný život v míru vyplatí pro všechny.

Výňatek z projevu na tiskové konferenci k pásmu Svoboda vyznání - 275 let České vesnice

Lenka Štětková

III. tajemnice

Velvyslanectví České republiky v Berlíně

Fahrschule

Am Karl-Marx-Platz 17

Inh. E. Segmüller

12043 Berlin

Tel. / Fax 030 / 687 22 77

TALENTSCHMIEDE

„Theater“ für Jedermann
Entdecke DEINE Möglichkeiten

SCHAUSPIEL IM
IMPROVISATIONSTHEATER
GESANG
MODERATION

www.theaterschule-rixdorf.com

STADT UND LAND

Berliner
Volksbank

Wanderung auf den Spuren der Exulanten

Es ist wohl bekannt, dass die Verbindung zwischen Čermná und Rixdorf historisch durch die Auswanderung geheimer Protestanten ins Exil entstanden ist.

In Rixdorf schrieben die Exulanten ihre Lebensläufe auf, anhand derer man die ungefähre Strecke sowie die Umstände ganz gut nachvollziehen kann, mit denen sie zu kämpfen hatten. In den Tagen vom 28. Juli bis zum 4. August 2018 machten wir uns zu Fuß auf den Weg aus Čermná nach Grabiszyce in Polen (früher Gerlachsheim in sächsischer Lausitz), wohin 1736 circa 100 Menschen aus Čermná auswanderten. Dort, auf dem Gut des Grafs Gersdorff, bildeten sie eine der vielen Exulantensiedlungen. Sie hatten dort eine Kirche und den tschechischen Prediger Augustin Schultz. Der Besitzer der Herrschaft Landskron, Fürst Liechtenstein, wollte die Auswanderung seiner Untertanen nicht hinnehmen und verlangte deren Rückführung. Die Exulanten aus Čermná gerieten in Gefahr, weswegen sie unter der Führung von Schultz 1737 zum preußischen Berlin aufbrachen, wo sie Rixdorf mitbegründeten.

Erster Tag der Wanderung, in der Nähe von Sopotnice. Diesen Abschnitt begleitete uns auch unsere Freundin Martina mit der einjährigen Sára. Die Kindertrage war sicherlich bequemer als im Jahr 1736.

První den cesty, poblíž Sopotnice. V tomto úseku šla s námi také kamarádka Martina s roční Sárrou. Nosítka bylo určitě pohodlnější než nůše v roce 1736.

Wir haben uns bemüht, in mehreren Hinsichten historisch authentisch zu bleiben: Wir brachen heimlich in der Nacht auf, reisten ohne großes Gepäck und ohne Zelte. Die Exulanten erfuhren Unterstützung durch weitere geheime Protestanten. Auch wir haben also Orte besucht, an denen in der Vergangenheit Protestanten im Versteck lebten wo heutzutage evangelische

Gemeinden existieren (Kláster nad Dědinou, Černilov, Libštát, Křižlice). Wir haben über 200 Kilometer hinter uns gelegt. So wie sie damals, hatten wir keinen genauen Routenplan, versuchten allerdings jeden möglichen Kilometer zu sparen. Die Exulanten haben Zivilisation gemieden, sie fürchteten Verfolgung, Verrat und Verhaftung. Unsere größten Feinde waren Asphalt und Verkehr. Die Landschaft, Müdigkeit und Fußblasen waren wohl ähnlich. Dank lokalen Läden, Restaurants, Rucksäcken, Schlafsäcken, Plastikflaschen, Navigationssystem und Internet war unser Weg aber wohl doch ganz anders, als im Jahr 1736.

Im Ziel. Die verlassene ehemalige Kirche der Exulanten in Grabiszyce (früher Gerlachsheim). Noch vor einigen Jahren hatte sie einen kleinen Turm, der eingefallen ist, heute ersetzt ihn eine provisorische Dachdeckung. Das komplette Dach ist im desolaten Zustand. R. Jindra hält einen Regenschirm (Geschenk vom letzten Besuch aus Neukölln in Čermná), mit dem Jakub Keller, Pfarrer aus Čermná, nach Grabiszyce kam.

V cíli. Zpustlý bývalý exulantský kostelík v Grabiszycích (dříve Gerlachsheimu). Ještě před pár lety měl věžičku, ta se propadla, dnes je místo ní provizorní krytina. Celá střecha je v dezolátním stavu. R. Jindra drží v ruce deštník (dárek od poslední návštěvy z Neuköllnu v Čermné), se kterým do Grabiszyc přijel čermenský farář Jakub Keller.

Den Kern unserer Gruppe bildeten neben mir Martin Brábník und Jan Schindler. Es war sehr angenehm, dass uns Marion Burkard und Franziska Krüger aus Berlin auf der Hälfte der Strecke begleiteten. Genauso wie die Exulanten konnten also auch wir unsere nicht gerade ausgefeilten Sprachkenntnisse üben.

In Gerlachsheim erinnert an die Geschichte der Exulanten lediglich eine verlassene Kirche. Bei der kamen wir am 4. August an. Schaffen wir es nächstes Jahr von dort aus bis nach Rixdorf?

Radomil Jindra

Výprava po stopách exulantů

Je známou věcí, že vazby mezi Čermnou a Rixdorfem vznikly kdysi odchodem tajných evangelíků do exilu. V Rixdorfu exulanti psali své životopisy, z nichž se dá vcelku dobře zrekonstruovat přibližná trasa cesty i potíže, se kterými se potýkali. V termínu 28. 7. - 4. 8. 2018 jsme se vydali pěšky z Čermné do Grabiszyc v Polsku (dříve Gerlachsheim v saské Lužici), kam roku 1736 odešlo z Čermné asi 100 lidí. Zde, na panství hraběte Gersdorfa, vytvořili jednu z mnoha exulantských osad.

Třetí den cesty, zkratka přes strniště v rovinách u Hradce Králové. Nejméně atraktivní část cesty, teplota přes 30 stupňů, nikde žádný stín.

Měli zde kostel a českého kazatele Augustina Schultze. Majitel lanškrounského panství, kam Čermná patřila, kníže Lichtenštejn, se s odlivem poddaných nechtěl smířit a žádal o jejich vrácení. Čermenští se ocitli v nebezpečí, a pod vedením Schultze v roce 1737 odešli k pruskému Berlínu, kde spoluzaložili Rixdorf.

Snažili jsme se být v řadě věcí historicky autentičtí – vyrazili jsme tajně v noci, šli jsme nalehko, bez stanů. Exulantům cestou pomáhali další tajní evangelíci. I my jsme tedy navštívili místa, kde v minulosti tajní evangelíci žili a nyní zde existují evangelické sbory (Klášter nad Dědinou, Černilov, Libštát, Křižlice). Ušli jsme přes 200 km cesty. Oni kdysi, ani my dnes jsme neměli cestu přesně naplánovanou, ale šetřili jsme každý kilo-

metr. Exulanti se vyhýbali civilizaci, báli se pronásledování a udání a uvěznění. Našimi největšími nepřáteli byly asfalt a doprava. Krajina, únava a puchýře byly asi podobné. Díky obchodům, restauracím, batohům, spacákům, pet lahvím, navigaci a internetu byla ale naše cesta vlastně dost jiná než roku 1736.

Jádro výpravy se mnou tvořili Martin Brábník a Jan Schindler. Bylo velmi příjemné, že s námi půl cesty šly Marion Burkard a Franziska Krüger z Berlína. Stejně jako exulanti jsme tak i my mohli trénovat svou ne právě ideální jazykovou výbavu.

Dritter Tag der Wanderung, Abkürzung über ein Stoppelfeld in den Ebenen bei Hradec Králové. Der am wenigsten attraktive Teil der Strecke, Temperatur über 30 Grad, kein Schatten in Sicht.

V Grabiszycích dnes exulantskou historii připomíná jen zpusťlý kostel. K němu jsme dorazili 4. 8. Dojdeme odtud příští rok do Rixdorfu?

Radomil Jindra

DER
KIEZ LIEST.
LIES MIT!

Die gute Seite [®]
Buchhandlung am
Richardplatz 16
12055 Berlin
Tel 030/12 02 22 43
www.dieguteseiteberlin.de

Děkujeme, přátelé!

Je ověřené, že nejlepšími prostředky ke vzájemnému poznávání lidí jsou kultura a sport. Jsou-li navíc obohaceny humorem a nadsázkou, všechny možné hranice zmizí. A právě proto má Rolování slámy svoji každoroční neopakovatelnou atmosféru.

Je téměř symbolické, že se netradiční srpnové sportovní a společenské klání může konat také v jedné z částí města Ústí nad Orlicí v Černovíru (Tschernowier).

První písemná zmínka o Černovíru pochází z roku 1544. Jeho území bylo součástí panství Lanšperk, patřící k nedalekému královskému hradu. Vesnice se nachází na levém břehu Tiché Orlice. Od roku 1850 se stala samostatnou a samosprávnou obcí. Její částí byla také ves Oldřichovice (Dreihöf) s osadou Hutvald. V roce 1891 byly Oldřichovice od Černovíra odděleny. Černovír byl s městem Ústí nad Orlicí sloučen od 1. července 1974.

Dramatické události konce 30. let a válečné období první poloviny 40. let minulého století vyústily ve vysídlení Němců, kteří v roce 1938 tvořili téměř 73% obyvatel Černovíra, a dosídlení československým obyvatelstvem. Ačkoli je zřejmé, že většina německého obyvatelstva neodešla z Černovíru dobrovolně, měla s nově přichozími společné úsilí – snahu o najetí nového místa k životu – svého nového domova. Ztrátu a nalezení. Podobný osud potkal i evangelické pobělohorské exulanty, kteří odešli z okolí Horní Čermné a svoji cestu budoucnosti našli v Českém Rixdorfu, součásti Neuköllnu.

Ztráta vlasti je bezesporu tíživá zkušenost bez ohledu na historická období. Osobně si vůbec nedovedu představit být v podobné životní situaci. Možná právě proto hledáme odpovědi na některé otázky, snažíme se naši minulost a její souvislosti pochopit. Určitě nám k tomu pomáhá naše vzájemné setkávání. Je o to cennější, že vzniká výlučně z naší svobodné vůle bez ohledu na historická příkoří spáchaná na české i německé straně. Nebo ještě lépe – setkáváme se právě proto, abychom bezpráví minulosti překonali a zabránili jejich opakování. Chceme se navzájem poznat, potkat a popovídat si. Téměř půl století se komunistická propaganda snažila vytvořit obraz nepřátelských vykořisťovatelů Západu. Jsme nezpochybnitelným důkazem, že záměr nevyšel! Jsem vděčný za to, že přátelé z Neuköllnu přijíždějí pravidelně do malé vesničky Černovír. Pro mě a její obyvatele je ctí a hlavně už očekávanou samozřejmostí, že přijímáte naše pozvání.

Představitelé Neuköllnu usilovali o navázání oficiálních vztahů s Ústím nad Orlicí už v roce 1984. Avšak tehdy prý nebyla vhodná mezinárodní politická situace. Komunisté neměli o družbu s kapitalistickým světem zájem. Československá vojenská mise (jakési československé velvyslanectví) ani Ministerstvo zahraničí ČSSR uzavření oficiální družby nedoporučovaly. Ke změně názoru došlo až v roce 1987. Obě jmenované instituce

doporučily zahraničnímu oddělení Ústředního výboru Komunistické strany Československa v Praze schválit oficiální družbu měst Ústí nad Orlicí a Neukölln. Družbu schválilo 8. února 1989 předsednictvo Československé společnosti pro mezinárodní styky. Současně bylo doporučeno, aby v rámci dohody o družebních vztazích jmenovaných měst byly družební styky rozšířeny i na okres Ústí nad Orlicí.

Návrh dohody připravily Československá společnost pro mezinárodní styky a Československá vojenská mise po konzultaci na Ministerstvu zahraničí. Vše projednával také sekretariát Krajského výboru Komunistické strany Československa v Hradci Králové. Všechny návštěvy musely být organizovány s vědomím příslušných státních a politických orgánů okresu Ústí nad Orlicí.

Potkalo nás však štěstí. Vzájemné vztahy se začaly naplno rozvíjet po pádu totalitního režimu v Československu bez všudypřítomného komunistického sledování, kontroly a povolování, v době hledání novodobé demokracie, svobody a volnosti člověka.

Nejcennějším výsledkem současnosti je dlouhodobé přátelství. A za to Vám, vážení přátelé z Neuköllnu patří poděkování.

Matouš Pořícký
místostarosta Ústí nad Orlicí a předseda Osadního výboru Černovír

Ahoj Popráci,

zdravím vás z Horní Čermné. Co je Horní Čermná? Je to malá obec v podhůří Orlických hor, s tisíci obyvateli a krásnou přírodou.

Co nás, na první pohled dvě nesourodé obce, spojuje? Možná, že bude pro některé z vás novinkou, že v roce 1737 byl protestanskými uprchlíky z Čech a Moravy, převážně z Čermné (nyní rozdělené na Horní a Dolní), založena osada Český Rixdorf. Z dochovaných památek, které nesou u vás „čermenskou stopu“ je Český hřbitov, který patří k druhému nejstaršímu dodnes používanému hřbitovu v Berlíně a školní budova v uličce Kirschgasse. Nelze nezmínit i jméno Hartwig, v Čermné je toto jméno spojeno s Vilémem Hartwigem kazatelem a zakladatelem místního sirotčince. V Rixdorfu působil 50 let jeho syn Benjamín nejdříve jako učitel, později jako inspektor českých škol v Branibořích.

Na podzim roku 2015 byl v Horní Čermné založen „Spolek přátel Rixdorfu“. Je potěšující, že se každoročně uskutečňují společná setkání. Jsem ráda, že při každé návštěvě Ústí nad Orlicí nezapomenete navštívit Horní Čermnou. Společně jsme v roce 2014 zasadili na hranici katastrů obcí Horní a Dolní Čermná lípu přátelství. Následující rok jsme opět s vámi pod její korunu umístili lavičku. Lípa je český národní strom, lípu má ve znaku i obec Horní Čermná. Lípa se stala pro svoji vůni, půvabnou korunu i vlídný stín symbolem ochrany, pomoci a lásky.

Přeji si, abychom pod její ochranou zůstali všichni i nadále. Těším se na další setkání s vámi, ať v Horní Čermné, tak i u vás v Neuköllnu.

Hana Motlová,
starostka obce Horní Čermná

Ahoj Popráci,

herzliche Grüße aus Horní Čermná. Was ist Horní Čermná? Eine kleine Gemeinde am Bergfuß vom Adlergebirge, mit tausend Einwohnern und wunderschöner Natur.

Was verbindet unsere auf den ersten Blick so unterschiedlichen Gemeinden? Vielleicht mag es jemanden überraschen, dass im Jahr 1737 die Siedlung Böhmisches Rixdorf durch evangelische Flüchtlinge aus Böhmen und Mähren, überwiegend aus Čermná (heute in Horní Čermná und Dolní Čermná aufgeteilt) gegründet wurde. Die „Čermná-Spur“ tragen bei Euch noch einige erhaltene Denkmäler, wie der Böhmisches Gottesacker, der zum zweitältesten bis heute genutzten Friedhof in Berlin gehört, oder das historische Schulgebäude in der Kirchgasse. Erwähnt werden muss auch der Name Hartwig. In Čermná wird der Name mit Vilém Hartwig verbunden, Prediger und Gründer des hiesigen Waisenhauses. In Rixdorf war 50 Jahre lang sein Sohn Benjamin tätig, zuerst als Lehrer, später als Inspektor von tschechischen Schulen in Brandenburg.

Im Herbst 2015 wurde in Horní Čermná der Verein „Freunde Rixdorfs“ gegründet. Es ist erfreulich, dass die gemeinsamen Treffen jedes Jahr stattfinden. Gemeinsam haben wir 2014 an der Grenze der Gebiete von Horní Čermná und Dolní Čermná eine Freundschafts-linde gepflanzt. Im darauffolgenden Jahr haben wir wieder gemeinsam mit Euch eine Bank unter ihrer Krone platziert. Die Linde ist der tschechische Nationalbaum, auch Horní Čermná hat eine Linde im Wappen. Die Linde wurde für ihren Duft, ihre anmutige Krone und den wohltuenden Schatten zum Symbol des Schutzes, der Hilfe und Liebe.

Ich wünsche mir, dass wir alle weiterhin unter ihrem Schutz bleiben. Ich freue mich auf weitere Treffen mit Euch, sei es in Horní Čermná oder bei Euch in Neukölln.

Hana Motlová,
Bürgermeisterin der Gemeinde Horní Čermná

Ahoj Popráci,

srdečně zdravím z partnerského města z Ústí nad Orlicí! Tato akce udržuje v povědomí veřejnosti historii původní osady založené protestantskými uprchlíky z Čech v dnešním Berlíně ve čtvrti Neukölln. Zde vznikl v roce 1737 Český Rixdorf. Náboženští uprchlíci ze severovýchodních Čech našli díky pozvání a svolení pruského krále Fridricha Viléma I. v Rixdorfu svůj nový domov. V letošním roce si připomínáme 280. výročí.

Vystěhovalci používali dlouhou dobu svůj mateřský jazyk, tedy češtinu, proto je dodnes jejich stopa v Neuköllnu znatelná. Nejen že jsou české zápisy dohledatelné ve farních knihách a na náhrobních kamenech na českém hřbitově, ale živou češtinu je minimálně dvakrát do roka slyšet na náměstí Richardplatz. Zde se konají ve stylu starého Rixdorfu tradiční vánoční trhy a od roku 2008 také Rixdorfské koulení balíků slámy. V letošním roce se bude konat již 10. ročník této společensko-recesistické akce. Obou akcí se naše město aktivně účastní a díky těmto akcím se udržují a prohlubují přátelské vztahy partnerských města Ústí nad Orlicí a Berlín-Neukölln.

Rixdorfské rolování slámy připravuje a zajišťuje sdružení umělců Popráci, tedy nezávislá skupina nadšenců a příznivců, kteří zdánlivě dávno zapomenutou tradici oživil. Mají moje uznání a ihned jsem se stal jejich příznivcem a obdivovatelem! Díky jejich nadšení a smyslu pro recesi se podařilo přenést radost a pohodu mezi lidi

do ulice a na náměstí. Díky sdružení Popráci si máme možnost zábavnou formou připomenout historii Rixdorfu, osudy náboženských uprchlíků, velkorysost tehdejšího panovníka a otevřenost místních obyvatel.

Historie stará téměř 300 let se dnes jakoby vrací a opakuje. V Neuköllnu a v Evropě se téma uprchlíků, vstřícnosti a otevřenosti opět řeší. Názory na řešení této problematiky se různí, ale vždy se najdou lidé, kteří jsou připraveni problémy řešit. Osobně jsem našel takové lidi ve sdružení Popráci a Přátelé Neuköllnu. Díky těmto lidem vznikají přátelství, která se následně prohlubují a upevňují. Díky těmto lidem nacházejí ti, co jsou v nouzi, pomoc. Nacházejí své nové domovy, své nové životy. Současná společnost se bez lidí, kteří jsou ochotni pomáhat slabším, neobejde. Společnost zahleděná pouze do svého blahobytu, která myslí jen a jen na sebe, se sama odsuzuje k zániku.

Petr Hájek
starosta města Ústí nad Orlicí

Ahoj Popráci,

herzliche Grüße aus der Partnerstadt Ústí nad Orlicí! Diese Veranstaltung dient unter anderem der Erinnerung an die ursprüngliche, durch evangelische Flüchtlinge aus Böhmen gegründete Siedlung im heutigen Berlin-Neukölln. Hier entstand im Jahr 1737 Böhmisches Rixdorf. Die Glaubensflüchtlinge aus dem Nordosten von Böhmen fanden in Rixdorf dank der Einladung und Genehmigung des preußischen Königs Friedrich Wilhelm I. ihr neues Zuhause. Dieses Jahr feiern wir das 280. Jubiläum.

Die Aussiedler haben eine lange Zeit die tschechische Muttersprache verwendet, ihre Spur ist deswegen in Neukölln bis heute erkennbar. Wir finden tschechische Einträge in den Kirchenbüchern und Inschriften auf den Grabsteinen auf dem Böhmisches Gottesacker, hören aber auch lebendiges Tschechisch mindestens zweimal im Jahr auf dem Richardplatz. Hier findet im Stil des alten Rixdorfs der traditionelle Weihnachtsmarkt statt und seit 2008 auch das Rixdorfer Strohballenrollen. Dieses Jahr findet diese gesellschaftlich-scherzhafte Veranstaltung zum 10. Mal statt. An beiden Aktionen nimmt unsere Stadt aktiv teil, womit die freundschaftlichen Beziehungen der Partnerstädte Ústí nad Orlicí und Berlin-Neukölln aufrechterhalten und vertieft werden. Das Rixdorfer Strohballenrollen organisiert die Künstlerkolonie Popráci, eine unabhängige Gruppe von Begeisterten und Freunden, die die scheinbar lange vergessene Traditionen erneuert haben. Ihnen gilt meine

Anerkennung, sofort bin ich ein Bewunderer dieser Gruppe geworden! Dank der Begeisterung und des Sinns für Humor ist es gelungen, Freude und gute Laune unter Menschen auf die Straßen und den Richardplatz zu übertragen. Dank der Popráci-Gruppe haben wir die Möglichkeit, in einer unterhaltsamen Form an die Geschichte Rixdorfs, an die Schicksale der Glaubensflüchtlinge, die Großzügigkeit des damaligen Herrschers und die Offenheit der hiesigen Bevölkerung zu erinnern.

Die beinahe 300 Jahre alte Geschichte scheint heutzutage wiederholt zu werden. In Neukölln und Europa diskutiert man wieder über das Thema der Flucht, der Hilfsbereitschaft und Aufgeschlossenheit. Es gibt unterschiedliche Meinungen über die Lösung dieser Situation, doch es wird immer Menschen geben, die bereit sind aktiv zur Lösung beizutragen. Ich persönlich fand solche Menschen in der Popráci-Gruppe und bei den Freunden Neuköllns. Dank dieser Menschen entstehen Freundschaften, die anschließend vertieft und verfestigt werden. Dank dieser Menschen finden diejenigen, die in Not sind, die benötigte Unterstützung. Sie finden ihr neues Zuhause, ihr neues Leben. Unsere Gesellschaft kommt ohne Menschen, die bereit sind Schwächeren zu helfen, nicht zurecht. Eine Gesellschaft, die nur ihren eigenen Wohlstand verfolgt, die nur an sich selbst denkt, verurteilt sich selbst zum Scheitern.

Petr Hájek

Bürgermeister der Stadt Ústí nad Orlicí

25 Let Partnerství

Historie přátelství, které pokračuje

Dovolte mi k oslavě 25. výročí podpisu partnerské smlouvy připojit několik slov, které budou mou osobní vzpomínkou na setkání s historií, která ovlivnila mnoho rodin a generací.

Před 25 lety, v roce 1987, jsem v rámci oslav 250 let založení České vesnice poprvé vstoupila na území Rixdorfu, v té době jako představitelka malé obce Horní Čermná, původního domova českých náboženských exulantů, zakladatelů Českého Rixdorfu. Během této návštěvy jsem se seznámila s mnoha milými Rixdorfany, zvláště setkání s Manfrédem a Beou Motlovými bylo pro mě nezapomenutelné a jsem velmi šťastná, že jsme se stali přáteli. Začala jsem se o tuto součást naší společné historie více zajímat a snažila jsem se, aby návštěvy byly oboustranné a aby byla do těchto vztahů zapojena celá obec. Všechny snahy vyvrcholily podpisem partnerské smlouvy mezi dnešním Neuköllnem a tehdy okresním městem Ústí nad Orlicí, v které je jmenovitě zmíněna naše obec Horní Čermná, obec, z které odešlo nejvíce původních obyvatel do vesnice k Berlínu.

Odešli tak, jak se jmenovala výstava, kterou jsme měli možnost shlédnout i u nás v Horní Čermné – „Z lásky ke kalichu“. Jsem ráda, že jsem svým malým podílem mohla přispět k rozvoji vztahů a přátelství, které tak zdárně pokračuje. Ve mně osobně vyvolává každá cesta do Rixdorfu pocit, že jedu jako domů, a věřím, že také přátelé z Rixdorfu se u nás cítí stejně. Každé setkání s nimi je pro mě radostné a doufám, že je tato radost oboustranná. Jsem ráda že vše pokračuje bez celních prohlídek a bez používání pasů. Příprava podpisu partnerské smlouvy za komunistického režimu tak jednoduchá nebyla. Vážme si historie a připomínejme ji mladší generaci. Aby již nikdy žádný totalitní režim nenutil opouštět lidi svoji vlast.

Alena Vojtková
signatářka partnerské smlouvy za obec Horní Čermná
a bývalá starostka

Freunde Neuköllns in stetem Kontakt mit Ústí und Čermná

Zum 25-jährigen Jubiläum der Städtepartnerschaft zwischen Ústí nad Orlicí und Neukölln hat sich der Verein Freunde Neuköllns etwas Besonderes ausgedacht: bei einem Besuch Ende Oktober will er in Horní Čermná eine Linde pflanzen. Dieser Baum ist Teil des Gemeindewappens und auch ein Symbol Tschechiens. Aus diesem Ort stammten viele der Glaubensflüchtlinge, die sich in Rixdorf bei Berlin niedergelassen hatten.

Neben verschiedenen Begegnungen in Čermná und der Kreisstadt Ústí werden wir auch deren Abgeordneten Petr Šilar im Senat der Tschechischen Republik in Prag besuchen.

Manfred Herrmann für Freunde Neuköllns e.V.

Eheanbahnungsinstitut „Popráci“

Da standen wir „Neuköllner Muschelschubser“ am Start und schauten skeptisch auf die riesigen Strohballen. Einen davon würde unser Plattschnacker-Team in wenigen Minuten über den Richardplatz jagen. Was ich in diesem Augenblick nicht wusste: Danach würde sich mein Leben und das Leben des Mannes, der uns unseren Strohballen zuwies, grundlegend verändern.

Den Strohballen hatten wir in Empfang genommen. Mein Herz hüpfte und ich lief wohl etwas rot an. Zu gerne hätte ich etwas Schlaues gesagt, um diesen Mann ins Gespräch zu ziehen. Doch mein Kopf war leer. Unser Mannschaftskapitän Werner bedankte sich auf Plattdeutsch für den Strohballen und erhielt dafür eine passende plattdeutsche Antwort. Was für eine Überraschung aber auch mein Glück dachte ich, er ist ein Nordlicht. Nun hatte ich einen Aufhänger, um mit ihm ins Gespräch zu kommen. Ich würde einfach behaupten, ich möchte ihn in unseren Plattdeutschen-Mailverteiler aufnehmen.

Nach dem Strohballenrollen sprach ich ihn an und erhielt die gewünschte Information. Am gleichen Abend schrieb ich die erste Mail an Norbert*. Nach zwei Wochen folgte das erste Telefonat, nach drei Wochen das erste Treffen. Nach acht Monaten zogen wir zusammen, nach vierzehn Monaten gab es den Heiratsantrag und nach weiteren fünf Monaten steckten die Eheringe an unseren Fingern.

*Norbert war unser Strohballenmanager. Der Job ist wieder frei. Wer also eine Frau oder einen Mann sucht bitte melden: info@popraci.de

Dohazovací instituce jménem „Popráci“

Toho dne jsme my, „Neuköllnští mušleválové“, stáli na startu a skepticky jsme pozorovali obrovské balíky slámy. S jedním z nich by se měl za pár minut náš tým dolnoněmeckých zobáků prohánět po Richardplatzu. Jednu věc jsem tou dobou ale nevěděla – že se poté zásadně změní život můj a život muže, který nám náš balík slámy přidělil.

Balík slámy jsme přejali. Moje srdce poskočilo a já jsem se nejspíš trochu začervenala. Jak ráda bych řekla něco chytrého, abych tohoto muže vtáhla do rozhovoru. Jenže v hlavě jsem měla prázdko. Náš týmový kapitán Werner za balík v dolnoněmčině poděkoval a dostal odpovídající dolnoněmeckou odpověď. Jaké to překvapení a jestli já nemám štěstí, říkala jsem si, jsme krajané. Teď mám aspoň záminku k tomu, dát se s ním do řeči. Budu prostě tvrdit, že ho chci zařadit do našeho seznamu lidí, kteří dostávají pravidelné informace k tématu dolní němčiny.

Po odkoulení balíků jsem ho oslovila a získala od něj požadované údaje. Ještě ten večer jsem Norbertovi napsala první e-mail. Za dva týdny následovalo první zavolání, za tři týdny proběhla první schůzka. Po osmi měsících jsme se k sobě nastěhovali, po čtrnácti měsících došlo k žádosti o ruku a po dalších pěti měsících už jsme měli navlečené sňubní prsteny.

*Norbert byl naším manažerem balíků slámy. Tahle pozice se opět uvolnila.

Takže pro všechny, kteří také hledají ženu či muže, přihlášky odevzdávejte na: info@popraci.de

Historie Rixdorfského koulení balíků slámy

Dne 15. června 1737 převzali čeští kolonisté pozemky, které jim byly přiděleny. Poprvé byla také obsazena funkce českého vesnického rychtáře. Němečtí obyvatelé Rixdorfu se pokoušeli s Čechy navázat kontakt a zvali je k sobě domů. Ti ale vždy odpověděli pouze: „Po práci!“

Části německých obyvatel Rixdorfu se nelíbilo, že Češi nemuseli platit daně a také nemohli být naverbováni do vojska. Často tak docházelo k drobným provokacím, které vždy skončily pranicí. Stačil i krivý pohled, nesprávný výraz nebo gesto a ke slovu se dostaly pěsti.

Německý rychtář mezitím zjistil, co Češi výrazem „po práci“ myslí. Řekl mu to vesnický farář: „Až budeme hotovi s prací.“

Tak se rychtář Friedrich Fetzke a jeho český kolega Bohumil Pacht tajně sešli na spandauském předměstí u dobré kávy a zákusku. „Takhle to dál nejde.“ Na tom se shodli oba. „Musíme dát naší vesnické mládeži možnost, jak změřit své síly bez zlomených nohou a žeber.“ Friedrich zdolával roládu, kterou si objednal ke kávě: „Ano, samozřejmě...“

A nápad byl na světě. „Až svezeme úrodu, necháme je dva balíky slámy koulet vesnicí. Vítězné družstvo dostane dva zlaté dukáty, které v balících ukryjeme.“ – „Přesně tak,“ řekl Friedrichův kolega Bohumil Pacht, a nazveme to: „Popráci, první Rixdorfské koulení balíků slámy“.

Tento zápas byl uspořádán ještě téhož roku o druhém zářijovém víkendu. O Rixdorfském koulení balíků

slámy se brzy vědělo po celém Berlíně. Z okolí přicházelo rok od roku stále více odvážlivců, aby v tomto hravém závodě změřili své síly s vesnickou mládeží. Slavnosti spojené s hudbou, tancem a bohatým pohoštěním se staly opravdovým pojmem, proslavily pod názvem „v Rixdorfu je muzika“.

Do roku 1911 se konalo celkem 174 Rixdorfských koulení balíků slámy. V lednu 1912 svolil císař Vilém II. s přejmenováním Rixdorfu na Neukölln a další koulení balíků slámy zakázal.

V roce 2008 se rixdorfští umělci zasadili o znovuoživení této téměř zapomenuté tradice a od té doby každoročně zvou druhý zářijový víkend všechny kultury a generace k závodění a následné hudbě a tanci.

První rok několik krajanských sdružení pozvání do Rixdorfu přátelsky přijalo, nakonec ale nenašlo odvahy se zúčastnit. Už v následujícím roce však úspěch slavnosti nikoho nenechal na pochybách, že obavy nejsou na místě.

Už během druhého ročníku slavností Popráci městští radové zakázali jiné hromadné pitky ve prospěch této nové kulturní oslavy společného soužití.

Jak to s Rixdorfem a slavnostmi Popráci dopadne a jestli se stanou symbolem Rixdorfu jako pohostinného místa pro živoucí rozmanitost – o tom rozhodnou všichni zúčastnění.

Jára Cimrman

Gut für die
Nachbarschaft.
Gut für Berlin.

Ihr starker Finanzpartner. Auch in Neukölln.

 Berliner
Sparkasse

Und gut für Sie: Ob tägliche Bankgeschäfte oder komplexe Finanzfragen – bei der Berliner Sparkasse erwartet Sie die kompetente Beratung des Marktführers. Besuchen Sie uns. Informationen unter www.berliner-sparkasse.de

**Srdečně Vás zveme do Popráci 186. Rixdorfer
balíků balíků slámy 14. září 2019 v Berlíně**